

Електронне "Державне управління: удосконалення та розвиток"
включено до переліку наукових фахових видань України з питань державного управління
(Наказ Міністерства освіти і науки України від 22.12.2016 № 1604)
www.dy.nayka.com.ua | № 4 2019 р. | 25.04.2019

DOI: [10.32702/2307-2156-2019.4.3](https://doi.org/10.32702/2307-2156-2019.4.3)

УДК 351.142

*В. П. Беглиця,
д. держ. упр., професор, проректор з наукової роботи
Чорноморського національного університету імені Петра Могили
ORCID: 0000-0002-8994-4600*

ЛОГІСТИЧНИЙ ПІДХІД ДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СПІЛЬНИХ ДІЙ СИЛ БЕЗПЕКИ ТА ОБОРОНИ : ДЕРЖАВНО - УПРАВЛІНСЬКИЙ АСПЕКТ

*Volodymyr Beglytsia,
Doctor of Sciences in Public Administration, Professor,
Vice-Rector for Scientific Work of Petro Mohyla Black Sea State University*

LOGISTIC APPROACH FOR PROVIDING OF CORPORATE ACTIONS OF SECURITY AND DEFENSE FORCES: PUBLIC AND GOVERNMENT ASPECTS

У статті розглядаються актуальні питання забезпечення державної безпеки в Україні в сучасних умовах. Пріоритетом є увага спільним діям сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації та логістичному забезпеченню даного процесу. Зазначається, що для оперативного реагування на виникнення кризових ситуацій та керування спільними діями сил безпеки повинні створюватись ситуаційні центри за координації в залежності від складності, необхідних ресурсів та рівня потенційних загроз центральними чи місцевими органами влади, які мають наділятися повноваженнями для всебічного забезпечення, у тому числі й логістичного. Розглядається категорія «логістичне забезпечення», та визначаються її характерні особливості. Наводиться класифікацій видів забезпечення. Встановлюється, що сили безпеки складаються з різнопланових структур, для кожної з яких характерні власні особливості та різнопланові можливості для управління та організації усього спектру забезпечення своєї діяльності (в тому числі логістичного забезпечення). Таке розмаїття й розмежованість структур великою мірою зменшують рівень оперативності в процесі виконання поставлених перед силами безпеки завдань. Стверджується, що контролінг відіграє достатньо вагому роль в державному управлінні логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки, а його першочерговим призначенням можна вважати створення інтегрованої системи управління на засадах ефективності та раціональності використання матеріальних та нематеріальних ресурсів, організації багатопотокової роботи та систематичного контролю за цими процесами.

The article describes the actual issues of ensuring of the State Security in Ukraine in current conditions. Attention is paid to the corporate actions of the security forces in responding to crisis situations and logistical provision of this process. In order to respond quickly on the emergence of crisis situations and to manage corporate actions of the security forces, situational coordination centers should be set up, depending on the complexity, the required resources and the level of potential threats by central or local authorities, which should be empowered to provide

comprehensive support, including logistical. The category "Logistic support" is considered and its characteristic features are determined. The classification of types of support is provided. It is established that security forces consist of diverse structures and each structure has its own characteristics and varied capabilities for managing and organizing the entire spectrum of its activities (including logistic providing). Such variety and delimitation of structures can reduce the level of efficiency in the process of performing tasks which were set for the security forces. It is affirmed that the controlling plays a significant role in the State logistics management of corporate actions of the security forces, and its first purpose can be considered as the creation of an integrated management system based on the efficiency and rationality of the use of tangible and intangible resources, organization of multi-threaded work and systematic control of these processes.

Ключові слова: логістичне забезпечення; сили безпеки; кризові ситуації; державне управління; контролінг; управління ресурсами.

Key words: logistic support; security forces; crisis situations; public administration; controlling; resource management.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

Виклики та загрози державній безпеці України останніми роками набувають великої актуальності, що в свою чергу актуалізує питання створення дієвих механізмів подолання кризових ситуацій. На перший план висуваються проблеми реформування системи забезпечення державної безпеки, швидкого реагування на виникнення загроз миру та злагоди в українському суспільстві тощо. Будь-яка діяльність органів влади чи спеціальних структур зі збереження безпеки передбачає використання низки різноманітних ресурсів, кількість яких може різнитись в залежності від рівня загрози та ступеня її розповсюдженості. Відповідно, доволі важливим постає питання забезпечення ресурсами сил безпеки, що не може реалізовуватись без належним чином налагодженої логістики. Особливо це є важливим у розрізі наявності кризових ситуацій, котрі вимагають негайної реакції, та різноманітності сил безпеки, котрі можуть бути залучені до вирішення проблемних питань. Отже, необхідною умовою узгоджених та результативних дій сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації є державне управління такого типу, яке б створювало сприятливі умови для забезпечення оперативності дій. Зокрема, актуальним є питання державного управління логістичним забезпеченням.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Питання державного управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації у вітчизняній літературі поки ще не набуло великого поширення. Зустрічаються більше робіт, присвячених логістичному або матеріально-технічному забезпеченню збройних сил. Особливо це стосується робіт останніх років. Також зустрічаємо часткові згадки про логістичне забезпечення сил безпеки як загалом, так і окремих елементів. Серед дослідників даної проблематики слід виділити таких, як О.В. Альбоцій, В.В. Березуцький, М.І. Адаменко, О.Г. Бондаренко, В.П. Василенко, В.М. Герасименко, О.А. Нагорнічевський, І.Ф. Ролін, І.С. Морозов, О.В. Минько, Л.Ф. Товма, Л.Ю. Гервазюк, О.А. Ященко. Однак, незважаючи на наявність наукових доробків, досі ще залишається відкритим саме питання державного управління логістичним забезпеченням.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є визначення особливостей, системних проблем та актуальних питань логістичного забезпечення сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

За умов виникнення кризових ситуацій до реагування, як правило, можуть бути залучені декілька або всі формування сил безпеки. Відповідно до закону «Про національну безпеку України» встановлено, що до сил безпеки відносяться правоохоронні та розвідувальні органи, державні органи спеціального призначення з правоохоронними функціями, сили цивільного захисту та інші органи, на які Конституцією та законами України покладено функції із забезпечення національної безпеки України [9]. Також слід відмітити Указ Президента України «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України» де відмічається, що для ефективного розвитку сектору безпеки і оборони в сучасних умовах передбачається оптимізація кількості підрозділів забезпечення складових сектору безпеки і оборони в рамках уніфікованої системи логістичного забезпечення. Окрім того, Концепцією передбачалось формування уніфікованої системи логістичного забезпечення, здатної централізовано здійснювати управління ресурсами в інтересах забезпечення військ (сил) і засобів сектору безпеки і оборони під час їх оперативного застосування. Разом із цим у документі приділяється достатньо уваги створенню мережі ситуаційних центрів державних органів, що входять до сектору безпеки і

оборони, метою створення якої стало забезпечення ефективної координації усіх учасників процесу вирішення проблемних питань та мінімізації загрози безпеці [10].

Відповідно, для оперативного реагування на виникнення кризових ситуацій та керування спільними діями сил безпеки повинні створюватись ситуаційні центри за координації в залежності від складності, необхідних ресурсів та рівня потенційних загроз центральними чи місцевими органами влади, які мають наділятися повноваженнями для всебічного забезпечення, у тому числі й логістичного. Немає сумніву, що наявна взаємозалежність між рівнем забезпечення сил безпеки під час їх безпосередньої роботи з подолання кризових ситуацій усім необхідним й швидкістю подолання кризи, мінімізації негативних наслідків від неї. Логістичному забезпеченню в цьому процесі приділяється велике значення, оскільки від цього залежить загальний рівень забезпеченості сил безпеки, а отже й можливість оперативного реагувати на ситуацію.

Якщо говорити про нормативно-правове визначення логістичного забезпечення, то його зустрічаємо у Наказі Міністра оборони «Основні положення логістичного забезпечення Збройних сил України». Проте це документ суто внутрішнього користування, що не може розповсюджуватися загальною на інші сили безпеки. Однак, все ж таки певні його положення пропонується використовувати в організації логістичного забезпечення сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації [3].

Загалом, для визначення категорії логістичне забезпечення пропонується розглядати «широкий комплекс взаємопов'язаних заходів, пов'язаних із плануванням, контролем та управлінням постачанням, транспортуванням, зберіганням та іншими матеріальними і нематеріальними операціями, в тому числі щодо передавання, зберігання й обробки відповідної інформації, які здійснюються у процесі забезпечення діяльності будь-якого формування сил безпеки в мирний та воєнний час, а також при реагуванні на кризові ситуації, що загрожують державній безпеці» [4].

Проведення аналізу державного управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації дозволяє говорити про наступні види забезпечення:

- матеріальне забезпечення, котре передбачає повне (згідно встановленої номенклатури) та завчасне (оперативне, якнайшвидше) постачання силам безпеки усіх матеріальних ресурсів, що їм необхідні (серед них енергетичні та супутні ресурси, а за необхідності й військоове обладнання, зброя, боеприпаси тощо); сюди ж можна віднести забезпечення якісного та своєчасного харчування задіяного особового складу, створення належних побутових умов;
- технічне забезпечення, котре передбачає розгортання та створення умов для функціонування транспортних комунікацій, підготовку, технічне обслуговування й проведення ремонту військової та спеціальної техніки й озброєння, транспортування людей, техніки та матеріальних засобів із залученням усього можливого транспорту;
- медичне забезпечення, котре передбачає створення умов для медичного обслуговування задіяного особового складу та можливих жертв під час проведення низки заходів щодо реагування на кризові ситуації;
- фінансове забезпечення, котре можна з впевненістю назвати одним з основних, оскільки завдяки забезпеченню фінансами можуть реалізовуватись усі інші види забезпечення процесу реагування сил безпеки на виникнення кризових ситуацій;
- інформаційне забезпечення, котре виступає необхідною умовою для успішної реалізації будь-якого іншого виду забезпечення, а також сприяє комунікаціям сил безпеки між собою, з органами влади, громадськістю тощо [3].

Під час виникненні складно передбачених та несподіваних кризових ситуацій на загальнодержавному або регіональному рівнях з'являється загроза державній безпеці, можливість великих матеріально-технічних, ресурсних, людських втрат тощо. Для оперативного реагування на кризові ситуації та ліквідації можливих наслідків залучаються формування великої низки відомств, котрі включено до складу Єдиної державної системи цивільного захисту [7; 8]. Для успішного реагування на кризові ситуації та керування заходами по ліквідації наслідків кризових ситуацій формуються загальні органи управління. На них мають бути покладені завдання різнопланового забезпечення, серед якого чільне місце займає саме логістичне забезпечення.

Наразі сили безпеки складаються з різнопланових структур, для кожної з яких характерні власні особливості та різнопланові можливості для управління та організації усього спектру забезпечення своєї діяльності (в тому числі логістичного забезпечення). Таке розмаїття й розмежованість структур великою мірою зменшують рівень оперативності в процесі виконання поставлених перед силами безпеки завдань. Якщо проаналізувати досвід управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки, то можна говорити про недостатню ефективність існуючої системи. Механізми управління, що використовуються для вирішення широкого спектру поставлених задач, достатньо затратні та не завжди враховують усі аспекти. При цьому логістичне забезпечення будь-якої з уповноважених інституцій має складну багаторівневу структуру управління й не завжди рівномірну та оптимізовану інфраструктуру. Це диктує умови для необхідності впровадження об'єднаної системи управління логістичним забезпеченням усіх сил безпеки, що задіяні у вирішенні кризових ситуацій.

Спираючись на вищевикладене, дослідниками актуалізується питання створення на територіях, де виникають кризові ситуації, тимчасових угруповань з логістичного забезпечення. Таке угруповання має складатися з низки професіоналів, у тому числі й знавців ефективного логістичного забезпечення. Воно повинне залучатися до вирішення кризової ситуації через створення сприятливих умов для фінансового,

технічного, тилового, логістичного забезпечення загальних сил безпеки, вироблення спільної схеми дій, що дасть змогу оперативно реагувати на виникнення проблем.

До складу тимчасових угруповань з логістичного забезпечення пропонується вводити наступні групи:

- військовий штаб й керівництво;
- забезпечення матеріально-технічними ресурсами;
- складські комплекси;
- тилового забезпечення [13].

Серед основних завдань для тимчасових угруповань з логістичного забезпечення у площині забезпечення матеріально-технічними та іншими ресурсами пропонується наступне:

- централізоване забезпечення сил безпеки усіма необхідними матеріально-технічними засобами, військовою технікою, спецтехнікою згідно встановлених норм та наявної оперативної необхідності;
- створення запасів техніки, продовольства та майна на відведених територіях згідно встановлених норм, їх утримання й створення умов для своєчасного та максимально можливого забезпечення сил безпеки у стислий строк;
- забезпечення існування системи контролю за порядком обліку, доставки, видачі згідно нормативів та списання використаних ресурсів [13].

Для державного управління логістичним забезпеченням характерною є:

- наявність достатньо великої кількості учасників;
- багатоплановість форм співпраці та умов взаємин з постачальниками;
- різноманітність потоків за ступенем інтенсивності та напрямками;
- наявність складних ланцюгів постачання;
- чимала номенклатура необхідних ресурсів тощо.

Це в свою чергу вимагає вживання таких інструментів до управління логістичним забезпеченням, що можуть забезпечити найбільшу ефективність. Особливо важливою така постановка питання є під час реагування сил безпеки на кризові ситуації. Контролінг можна визначити одним з саме таких інструментів забезпечення ефективності.

За мету контролінгу логістичного забезпечення можна прийняти стратегічне, оперативне та тактичне управління логістикою сил безпеки для забезпечення узгодженості складних та багатопланових потоків щодо досягнення загально визначених цілей з подолання кризових ситуацій силами безпеки. Загалом до функцій контролінгу логістичного забезпечення віднесено наступне:

- сервісно-інформаційна функція;
- оцінка стану логістичного забезпечення;
- визначення прогнозів перебігу подій та співвіднесення з ними ресурсного забезпечення сил безпеки;
- проведення аналізу поведінки усіх сил безпеки, котрі можуть бути задіяними у вирішенні кризових ситуацій;
- моніторинг стратегічного та оперативного планування;
- максимальне визначення можливих потреб у ресурсному забезпеченні;
- проведення контролю, збору інформації та подальшого її аналізу з метою визначення показників ефективності управління логістичним забезпеченням;
- внесення коректив до існуючих планів з можливістю зміни завдань та визначення нових показників [5].

Загалом слід стверджувати, що контролінг відіграє достатньо вагому роль в державному управлінні логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки, а його першочерговим призначенням можна вважати створення інтегрованої системи управління на засадах ефективності та раціональності використання матеріальних та нематеріальних ресурсів, організації багатопотокової роботи та систематичного контролю за цими процесами.

Достатньо великою вадою системи державного управління логістичним забезпеченням називають те, що в Україні фактично відсутня можливість створення глобальної системи логістики для забезпечення сил безпеки. Наразі діюча система спричиняє створення таких умов, у яких керівництво зведених сил реагування може розраховувати лише на власні можливості логістичного забезпечення. Відповідно, якщо кризова ситуація з'являється на локальному рівні, то достатньо велика ймовірність того, що або сили безпеки будуть вимушені розраховувати лише на власні ресурси, або буде витрачено багато часу перш ніж буде організовано централізовану систему логістичного забезпечення. Через це спеціалістами пропонується підвищення ефективності управління логістичним забезпеченням через відмову від відомчого підходу до процесу й створення умов для інтеграції логістичних зусиль [11].

Згідно усталеної практики розповсюдженням підходом до оцінювання ймовірних ризиків є «П'яти крокова система», згідно якої передбачаються наступні дії:

- крок I – визначення загроз, що зумовлюють виникнення ризиків (визначення всього, що потенційно може призводити до виникнення ризиків та об'єктів, що знаходяться під загрозою);
- крок II – надання оцінки ймовірним ризикам та їх градація відповідно до ступеня серйозності, можливості виникнення тощо; розподіл ризиків за рівнем важливості;

- крок III – встановлення заходів попередження (виокремлення найбільш прийнятних заходів, визначення їх раціональності);
- крок IV – вжиття встановлених раніше заходів попередження ризиків (складання розгорнутого плану з визначенням суб'єктів, заходів, що вони вживають, та ресурсів);
- крок V – оцінка стану подій та їх аналіз (для визначення динаміки та результативності дій цей процес має відбуватись на постійній основі) [2, с. 111-112].

З метою впровадження державного управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки на основі ризикоорієнтованості відповідно до вищезазначеної системи пропонуються наступні дії:

- крок I – реалізувати дослідження з метою виявлення потенційних ризиків, які можуть стати на заваді під час організації логістичного забезпечення дій сил безпеки у кризових ситуаціях; також мають бути визначені усі об'єкти, котрі становлять загрозу;
- крок II – конкретизація ризиків, що мають більшу вірогідність виникнення; визначення небезпечних подій, що можуть статися внаслідок виникнення реальних загроз із зазначенням їх якісної та кількісної характеристики; розподіл ризиків за рівнем важливості має стати підґрунтям для наступного прийняття управлінських рішень, розподілу повноважень між різними суб'єктами та реалізації заходів з управління ризиками;
- крок III – розробка попереджувальних заходів для зниження рівня ризиків для логістичного забезпечення спільних дій сил безпеки під час виникнення кризових ситуацій;
- крок IV – прийняття управлінських рішень відповідальними особами та вжиття заходів з мінімізації потенційних ризиків, котрі можуть стати загрозою для вчасного логістичного забезпечення, подолання перешкод, що можуть стати перешкодою у цьому процесі;
- крок V – проведення оцінки існуючого стану та аналізу перебігу подій з часово-просторовим розподілом та конкретизацією результатів [1].

Умови та характер ведення дій з реагування на кризові ситуації висувають низку вимог до організації логістичного забезпечення. На перший план висуваються вимоги до:

- ефективного задіяння матеріально-технічної бази;
- оптимізації процесу організації матеріально-технічного забезпечення як у кризових ситуаціях, так і під час їх відсутності;
- створення умов для забезпечення високої стабільності та гнучкості системи логістичного забезпечення;
- процесу наближення діючих в Україні стандартів управління логістичним забезпеченням до стандартів розвинутих країн світу.

Слід говорити про необхідність ретельної підготовки до кризових ситуацій задовго до їх виникнення, відпрацювання до автоматизму усіх етапів реагування та визначення базових механізмів співпраці усіх сил безпеки, що можуть бути задіяні у вирішенні проблем.

Серйозним чинником підвищення рівня безпеки у країні є зростання можливостей служб забезпечення з метою максимально можливого задоволення матеріально-технічних потреб сил безпеки. Саме це обумовлює реформування у напрямку підвищення рівня безпеки в країні на засадах вдосконалення логістичного забезпечення та вимагає реальних кроків з наближення до світових стандартів управління.

Характеризуючи існуючу систему логістичного забезпечення сил безпеки в Україні дослідниками визначаються наступні чинники гальмування розвитку державного управління у цій сфері:

- нестача матеріальних та фінансових ресурсів, котрі виділяються на забезпечення безпеки;
- чимала ступінь забезпеченості сил безпеки спеціальною технікою та обладнанням нового покоління;
- низький рівень ефективності державного управління як матеріально-технічним, так і логістичним забезпеченням [6].

На сучасному етапі державотворення виникають нові вимоги до логістичного забезпечення діяльності сил безпеки, що в свою чергу створюють необхідність вдосконалення системи державного управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки згідно з критерієм мінімізації фінансових, ресурсних та часових витрат на постачання усієї необхідної номенклатури ресурсів. Вирішення зазначеної проблеми набуває можливості на основі логістичного підходу, відповідно до якого б передбачалась інтеграція усіх ланок, котрі задіяні у логістичному забезпеченні через наявні ресурсопотоки, до єдиної системи управління на базі підведення збалансованості між потребами та можливостями забезпечення ресурсами.

Значення вжитку логістичного підходу під час формування системи ресурсного забезпечення сил безпеки підкріплюється оцінками експертів, відповідно до яких у більш розвинених країнах значна частка часу витрачається на забезпечення вчасного переміщення ресурсів та їх зберігання на довгостроковій основі. Вживання такого логістичного підходу у практичній діяльності сил безпеки має забезпечити скорочення інтервалів часу між процедурами придбання необхідних за номенклатурою ресурсів та їх постачанням до кінцевого суб'єкта (групи суб'єктів) подолання кризових ситуацій [12].

ВИСНОВКИ

Підвищення ефективності ресурсного забезпечення сил безпеки стає можливим за допомогою моделювання логістики та забезпечення організаційного партнерства логістичного забезпечення між усіма учасниками процесу. Пошук компромісу та знаходження точок дотику в управлінні ресурсним забезпеченням

між різними силами безпеки має відбуватись на всіх етапах та рівнях управління (від визначення потреб у певних ресурсах та термінів їх постачання до вдосконалення схем транспортування зазначених ресурсів. Логістиці надається першорядна роль у мотивації до компромісу між різними управлінськими структурами та їх економічними інтересами. На перший план виступає логістика як складова частина загальнодержавного менеджменту сучасного типу. Таким чином, визначається важливість наступних функцій: планування й організації логістичного забезпечення, забезпечення контролю за усіма етапами та задіяними суб'єктами, регулювання процесу за необхідності.

Сучасні вимоги до державного управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки викликають необхідність вдосконалення існуючої системи ресурсного забезпечення відповідно до критерію зменшення витрат на обіг на проходження усіх етапів. Вирішення цього питання можливе на базі логістичного підходу, котрий передбачає оптимальну організацію дій центральних та територіальних органів влади, сил безпеки усіх рівнів, ефективне керування постачанням для систематичного, якісного, а головне – вчасного забезпечення усім необхідним задля швидшого реагування на кризові ситуації.

Література.

1. Альбошій О.В. Управління ризиками логістичного забезпечення / О.В. Альбошій // Перспективні напрями наукових досліджень щодо технічного та тилового забезпечення Національної гвардії України: Збірник тез доповідей науково-практичної конференції (Україна, м. Харків, 28 березня 2019 року). – Х.: 2019. – С. 4-5.
2. Березуцький В.В. Небезпечні виробничі ризики та надійність: навч. посібник / В.В. Березуцький, М.І. Адаменко; Харківський політехнічний ін-т, нац. техн. ун-т. – Харків: ФОП Панов А.М., 2016. – 385 с.
3. Бондаренко О. Г. Модель оцінювання діяльності органів управління логістичним забезпеченням спільних дій сил безпеки при реагуванні на кризові ситуації, що загрожують державній безпеці / О. Г. Бондаренко, В. П. Василенко // Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління. – 2018. – Т. 29(68), № 5. – С. 228-236.
4. Бондаренко О. Г. Сутність управління логістичним забезпеченням спільних дій формувань сектора безпеки й оборони під час кризових ситуацій, що загрожують державній безпеці України / О. Г. Бондаренко // Вчені записки Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського. Серія : Державне управління. – 2018. – Т. 29(68), № 1. – С. 210-217.
5. Герасименко В.М. Контролінг в управлінні логістичною діяльністю НГУ / В.М. Герасименко // Перспективні напрями наукових досліджень щодо технічного та тилового забезпечення Національної гвардії України: Збірник тез доповідей науково-практичної конференції (Україна, м. Харків, 28 березня 2019 року). – Х.: 2019. – С. 9-10.
6. Нагорнічевський О. А. Концептуальні засади державного управління у сфері матеріально-технічного забезпечення збройних сил України в контексті національної безпеки / О. А. Нагорнічевський // Ефективність державного управління. – 2015. – Вип. 42. – С. 223–229.
7. Про затвердження Положення про єдину державну систему цивільного захисту. Постанова Кабінету Міністрів України № 11 від 9 січня 2014 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/11-2014-p>.
8. Про затвердження типових положень про функціональну і територіальну підсистеми єдиної державної системи цивільного захисту. Постанова Кабінету Міністрів України № 101 від 11 березня 2015 р. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/101-2015-p>.
9. Про національну безпеку України: Закон України № 2469-VIII від 21 червня 2018 р. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>
10. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 4 березня 2016 року «Про Концепцію розвитку сектору безпеки і оборони України»: Указ Президента України від 14 березня 2016 року № 92/2016 / Президент України. – Режим доступу: <http://www.president.gov.ua/documents/922016-19832>
11. Ролін І. Ф. Зміст основних термінів у сфері логістичного забезпечення військових формувань / І. Ф. Ролін, І. Є. Морозов, О. В. Минько // Системи озброєння і військова техніка. – 2017. – № 1. – С. 61-64.
12. Товма Л. Ф. Управління запасами в логістичній системі матеріального забезпечення воєнної організації держави / Л. Ф. Товма, Л. Ю. Гервазюк // Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних сил. – 2013. – Вип. 1. – С. 40-43.
13. Яценко О.А. Управління логістичним забезпеченням при кризових ситуаціях, що загрожують державній безпеці / О.А. Яценко // Перспективні напрями наукових досліджень щодо технічного та тилового забезпечення Національної гвардії України: Збірник тез доповідей науково-практичної конференції (Україна, м. Харків, 28 березня 2019 року). – Х.: 2019. – С. 51.

References.

1. Al'boshij, O.V. (2019). "Logistics Risk Management", *Perspektyvni napriamky naukovykh doslidzhen' schodo tekhnichnoho ta tylovoho zabezpechennia Natsional'noi hvardii Ukrainy*. [Perspective directions of scientific research concerning technical and logistic support of the National Guard of Ukraine], Kharkiv, Ukraine, pp. 4-5.
2. Berezuts'kyj, V.V. (2016). *Nebezpechni vyrobnychi ryzyky ta nadijnist': navch. posibnyk*. [Dangerous production risks and reliability: training. manual]. Kharkiv, Ukraine.

3. Bondarenko, O. H. (2018). "Model for assessing the activities of the logistics management bodies of the joint operations of the security forces in responding to crisis situations that threaten the security of the state", *Vcheni zapysky Tavrijs'koho natsional'noho universytetu imeni V. I. Vernads'koho. Seriya : Derzhavne upravlinnia*, vol. 29(68), no. 5, pp. 228-236.
4. Bondarenko, O. H. (2018). "The essence of the logistics management of joint actions of the security and defense sectors in times of crisis that threaten the security of Ukraine", *Vcheni zapysky Tavrijs'koho natsional'noho universytetu imeni V. I. Vernads'koho. Seriya : Derzhavne upravlinnia*, vol. 29(68), no. 1, pp. 210-217.
5. Herasymenko, V.M. (2019). "Controlling in the management of logistics activities of NMU", *Perspektyvni napriamky naukovykh doslidzhen' schodo tekhnichnoho ta tylovoho zabezpechennia Natsional'noi hvardii Ukrainy*. [Perspective directions of scientific research concerning technical and logistic support of the National Guard of Ukraine], Kharkiv, Ukraine, pp. 9-10.
6. Nahornichevskiy, O. A. (2015). "Conceptual Principles of Public Administration in the Field of Logistic Support of the Armed Forces of Ukraine in the Context of National Security", *Efektivnist' derzhavnoho upravlinnia*. Vol. 42, pp. 223-229.
7. Cabinet of Ministers of Ukraine, (2014). "On Approval of the Regulation on a Unified State Civil Protection System", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/11-2014-п> (Accessed 22 January 2019).
8. Cabinet of Ministers of Ukraine, (2015). "On Approval of Model Provisions on the Functional and Territorial Subsystem of a Unified State Civil Protection System", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/101-2015-п> (Accessed 22 January 2019).
9. The Verkhovna Rada of Ukraine, (2018). "On National Security of Ukraine", available at: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19> (Accessed 22 January 2019). Прийняття від 21.06.2018 - не начало 2018
10. President of Ukraine, (2016). "On the Concept of Development of the Security and Defense Sector of Ukraine", available at: <http://www.president.gov.ua/documents/922016-19832> (Accessed 22 January 2019).
11. Rolin, I. F., Morozov, I. Ye. & Myn'ko O. V., (2017). "Contents of the main terms in the field of logistic support for military formations", *Systemy ozbroiennia i vijs'kova tekhnika*. No. 1, pp. 61-64.
12. Tovma, L. F. and Hervaziuk, L. Yu. (2013). "Inventory management in the logistic system of material support of the military organization of the state", *Zbirnyk naukovykh prats' Kharkivs'koho universytetu Povitrianykh syl*, Vol. 1, pp. 40-43.
13. Yaschenko, O.A. (2019). "Management of logistic support in crisis situations threatening the security of the state", *Perspektyvni napriamky naukovykh doslidzhen' schodo tekhnichnoho ta tylovoho zabezpechennia Natsional'noi hvardii Ukrainy*. [Perspective directions of scientific research concerning technical and logistic support of the National Guard of Ukraine], Kharkiv, Ukraine, pp. 51.

Стаття надійшла до редакції 20.04.2019 р.